

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(seitsemäs jaosto)

15 päivänä lokakuuta 2008*

Asiassa T-345/05,

Ashley Neil Mote, Euroopan parlamentin jäsen, edustajinaan barrister J. Lofthouse,
barrister C. Hayes ja solicitor M. Monan,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinhään H. Krück, D. Moore ja M. Windisch,

vastaajana,

jossa on kyse kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan parlamentin 5.7.2005 tekemä päätös kantajan parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit D. Šváby ja L. Truchot (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.2.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8.4.1965 tehdyn pöytäkirjan, joka on Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1967, 152, s. 13) liitteenä (jäljempänä pöytäkirja), III luvussa määrätään seuraavaa:

”III LUKU

Euroopan parlamentin jäsenet

8 artikla

Euroopan parlamentin jäsenten vapaalle liikkuvuudelle heidän matkustaessaan Euroopan parlamentin kokouspaikkaan tai heidän palatessaan sieltä ei aseteta hallinnollisia tai muita esteitä.

9 artikla

Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella.

10 artikla

Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on

- a) oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus

- b) toisen jäsenvaltion alueella vapaudenriistoa koskeva koskemattomuus sekä lainkäyttölinen koskemattomuus.

Koskemattomuus koskee jäseniä myös silloin, kun he matkustavat Euroopan parlamentin istuntoihin tai palaavat niistä.

Koskemattomuuteen ei voida vedota silloin, kun jäsen tavataan itse teosta, eikä se estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta.”

Asian tausta

- ² Ashley Neil Mote, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen, sai vuosina 1996–2002 erilaisia julkisia tukia. Hänen osaltaan käynnistettiin vuoden 2003 marraskuussa esitutkinta, koska katsottiin, että kyseiset tuet oli saatu vilpillisten ilmoitusten perusteella. Hänet haastettiin oikeuteen vuoden 2004 tammikuussa, hänet asetettiin syytteeseen 27.4.2004, ja hän sai tiedon syytekirjelmästä ja tiivistelmän syytekohdista 10.6.2004.
- ³ Sen jälkeen kun kantaja valittiin Euroopan parlamenttiin vuoden 2004 kesäkuussa, hän vaati vireillä olevan rikosoikeudenkäynnin keskeyttämistä vedoten niihin erioikeuksiin ja vapauksiin, joita hänellä on Euroopan parlamentin jäsenenä. Chichester Crown Court päätti 25.11.2004 oikeudenkäynnin keskeyttämisestä. Kyseinen tuomioistuim

katsoi, että menettely, jossa Mote oli vapaana takuita vastaan, merkitsi Euroopan parlamentin jäsenten liikkumisvapautteen kohdistuvaa rajoitusta ja oli siten pöytäkirjan 8 artiklan vastainen.

- 4 Attorney General (Englannin ja Walesin virallinen syyttäjä) vaati 3.2.2005 päivätyllä kirjelmällä Euroopan parlamenttia
- vahvistamaan, etteivät kantajan tapauksessa käynnistetyt syytetoimet olleet ristiriidassa pöytäkirjan ja erityisesti sen 8 artiklan kanssa
 - pidättämään Motea koskevan erioikeuden tai koskemattomuuden siinä tapauksessa, että hänellä olisi sellainen pöytäkirjan nojalla.
- 5 Kyseinen kirjelmä toimitettiin parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnalle (jäljempänä oikeudellisten asioiden valiokunta), jossa siitä keskusteltiin 21.4., 24.5. ja 20.6.2005. Oikeudellisten asioiden valiokunta järjesti 24.5.2005 asiassa kuulemisen, jossa Motea edusti toinen parlamentin jäsen. Kyseiselle valiokunnalle samana päivänä toimittamassaan kirjelmässä (jäljempänä kirjelmä) Mote vaati koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön hylkäämistä.
- 6 Oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi 20.6.2005 yksimielisesti mietinnön, jossa se esitti parlamentille Moten koskemattomuuden pidättämistä (jäljempänä mietintö). Kyseinen mietintö sisältää perustelut ja esityksen parlamentin päätöslauselmaksi.

- 7 Parlamentin täysistunto päätti 5.7.2005 Moten koskemattomuuden pidättämisestä ja määräsi päätöksen ja mietinnön toimittamisesta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaiselle viranomaiselle (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös).
- 8 Syytetoimista vastaava Yhdistyneen kuningaskunnan viranomainen tukeutui parlamentin ilmoittamaan Moten koskemattomuuden pidättämiseen ja saattoi asian High Court of Justicen (England & Wales) käsiteltäväksi vaatien rikosoikeudenkäynnin jatkamista. Kyseinen tuomioistuin määräsi 17.10.2006 tekemällään päätöksellä kantajaa koskevan oikeudenkäynnin jatkamisesta.
- 9 Kantaja esitti 4.5.2007 vaatimuksen koskemattomuutensa ja erioikeuksiensa suojaamisesta, mutta parlamentti hylkäsi tämän vaatimuksen 10.7.2007 tekemällään päätöksellä.
- 10 Portsmouth Crown Court totesi 17.8.2007 antamassaan tuomiossa Moten syylliseksi ja tuomitsi hänet 4.9.2007 antamallaan tuomiolla yhdeksän kuukauden vankeusrangais-
tukseen. Court of Appeal (England and Wales) hylkäsi 21.12.2007 antamallaan tuomiolla 17.8.2007 annetusta tuomiosta esitetyt valitusperusteet yhtä lukuun ottamatta. Kantaja haki asiassa valituslupaa 18.1.2008.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantaja nosti nyt esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 5.9.2005 toimittamallaan kannekirjelmällä.

- 12 Kantaja pyysi 3.11.2005 saada esiintyä nimettömänä pääasiassa, ja tähän pyyntöön suostuttiin 14.11.2005. Kuultuaan asianosaisten huomautukset 21.2.2008 pidetyssä istunnossa seitsemännen jaoston puheenjohtaja epäsi kyseisen oikeuden esiintyä nimettömänä.

- 13 Kantaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.12.2006 toimittamallaan välitoimihakemuksella kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämistä EY 225 artiklan 1 kohdan, EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi mainitun hakemuksen 16.3.2007 antamallaan määräyksellä.

- 14 Kantaja vaati 8.5.2007 toimittamallaan välitoimihakemuksella uudestaan kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi mainitun hakemuksen 27.6.2007 antamallaan määräyksellä.

- 15 Kantaja teki 29.8.2007 samoin perustein kolmannen välitoimihakemuksen, joka hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 22.11.2007 antamalla määräyksellä.

16 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen
- toteaa joka tapauksessa kyseisen päätöksen mitättömäksi niiltä osin kuin kyse on pöytäkirjan 8 artiklassa tarkoitetun kaltaisen erioikeuden pidättämisestä, koska päätöksessä mainitaan ainoastaan koskemattomuus
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Euroopan parlamentti vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ensisijaisesti jättää kanteen tutkimatta
- toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana
- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

- 18 Parlamentti vaatii, että kanne jätetään tutkimatta, koska koskemattomuuden pidättämistä koskeva päätös ei koske kantajaa suoraan EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla muun muassa sillä perusteella, että tällaisella päätöksellä jätetään harkintavaltaa sen addressaatille.
- 19 Mote esittää kanteensa tutkittavaksi ottamisen tueksi, että vaikka erioikeudet ja vapaudet ovat sidoksissa yhteisöihin, parlamentin jäsenet nauttivat niistä parlamentin työjärjestyksen (EUVL 2005, L 44, s. 1) 5 artiklan mukaisesti ja että näin ollen kaikki kyseisiä erioikeuksia ja vapauksia koskevat päätökset vaikuttavat suoraan asianomaiseen parlamentin jäseneseen.
- 20 Aluksi on tutkittava, onko parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä 5.7.2005 tehty päätös kannekelpoinen päätös.
- 21 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että Euroopan yhteisö on oikeusyhteisö, koska sekä sen jäsenvaltiot että sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toteuttamien toimenpiteiden yhteensopivuus perustuslakia vastaavan asiakirjan eli EY:n perustamissopimuksen kanssa, jossa on luotu täysin kattava oikeussuojateiden ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa toimielinten toimiin kohdistuva laillisuusvalvonta yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi (asia 294/83, Les Verts v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1339, Kok. Ep. VIII, s. 551, 23 kohta; asia C-314/91, Weber v. parlamentti, tuomio 23.3.1993, Kok. 1993, s. I-1093, 8 kohta; yhdistetyt asiat T-222/99, T-327/99 ja T-329/99, Martinez ym.

v. parlamentti, tuomio 2.10.2001, Kok. 2001, s. II-2823, 48 kohta). Yhteisöjen tuomioistuimien on myös todennut, että parlamentin toimista voidaan lähtökohtaisesti nostaa kumoamiskanne (em. asia *Les Verts v. parlamentti*, tuomion 24 kohta).

- 22 EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin tutkii parlamentin sellaisten toimien laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, ja se tekee tässä tarkoituksessa eron kahden erilaisen tointen ryhmän välillä.
- 23 Kumoamiskanteen kohteena eivät voi olla parlamentin toimet, jotka koskevat vain sen töiden sisäistä järjestämistä (asia 78/85, *Groupe des droites européennes v. parlamentti*, määräys 4.6.1986, Kok. 1986, s. 1753, 11 kohta; asia C-68/90, *Blot ja Front national v. parlamentti*, määräys 22.5.1990, Kok. 1990, s. I-2101, 11 kohta ja em. asia *Weber v. parlamentti*, tuomion 9 kohta).
- 24 Tähän ryhmään kuuluvat sellaiset parlamentin toimet, joilla joko ei ole oikeusvaikutuksia tai joilla on ainoastaan parlamentin töiden järjestämistä koskevia oikeusvaikutuksia parlamentin sisällä ja joihin sovelletaan parlamentin työjärjestyksessä määrättyjä valvontamenettelyjä (em. asia *Weber v. parlamentti*, tuomion 10 kohta ja em. yhdistetyt asiat *Martinez ym. v. parlamentti*, tuomion 52 kohta).
- 25 Yhteisöjen tuomioistuimissa voidaan sitä vastoin nostaa kanne sellaisista parlamentin toimista, joilla on tai joilla on tarkoitus tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, eli toisin sanoen sellaisista toimista, joiden oikeusvaikutukset ulottuvat toimielimen töiden sisäisen järjestämisen ulkopuolelle (em. asia *Weber v. parlamentti*, tuomion 11 kohta ja em. yhdistetyt asiat *Martinez ym. v. parlamentti*, tuomion 53 kohta).

- 26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut, että parlamentin jäseniä on yhteisöksi yhdistyneiden valtioiden kansojen edustajan toimen haltijoina pidettävä EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuina kolmansina osapuolina sellaiseen parlamentin toimeen nähden, jolla on kyseisen edustajan toimen hoitamisen ehtoja koskevia oikeusvaikutuksia (em. yhdistetyt asiat Martinez ym. v. parlamentti, tuomion 61 kohta).
- 27 Erityisesti pöytäkirjan osalta on todettava, että kyseisellä säädöksellä Euroopan yhteisöille tunnustetut erioikeudet ja vapaudet ovat luonteeltaan ainoastaan funktionaalaisia, koska niillä pyritään välttämään, että yhteisöjen toiminta ja riippumattomuus vaarantuisivat (asia 1/88 SA, Générale de Banque v. komissio, määräys 11.4.1989, Kok. 1989, s. 857, 9 kohta ja asia C-2/88 IMM, Zwartveld ym., määräys 13.7.1990, Kok. 1990, s. I-3365, Kok. Ep. X, s. 509, 19 kohta).
- 28 Vaikka erioikeudet ja vapaudet on myönnetty yksinomaan yhteisön intressissä, on kuitenkin todettava, että ne on myönnetty nimenomaisesti yhteisön toimielinten virkamiehille ja muille toimenhaltijoille sekä parlamentin jäsenille. Se, että erioikeuksista ja vapauksista on säädetty yhteisön yleisen edun perusteella, on perusteena myös toimielimille annetulle vallalle tarvittaessa pidättää koskemattomuus, mutta se ei merkitse sitä, että kyseiset erioikeudet ja vapaudet myönnettäisiin yhteisölle eikä suoraan sen virkamiehille, muille toimenhaltijoille sekä parlamentin jäsenille. Pöytäkirjalla luodaan näin ollen asianomaisten henkilöiden hyväksi subjektiivinen oikeus, jonka noudattaminen varmistetaan oikeudella nostaa EY 230 artiklaan perustuva kanne (ks. analogisesti asia 6/60, Humblet v. Belgian valtio, tuomio 16.12.1960, Kok. 1960, s. 1125, Kok. Ep. I, s. 47).
- 29 On todettava, että päätöksellä, jolla parlamentti pidättää jäsenensä koskemattomuuden, on oikeusvaikutuksia, jotka ulottuvat pitemmälle kuin parlamentin töiden sisäiseen järjestämiseen, koska tällainen päätös mahdollistaa sen, että asianomaista parlamentin jäsentä syytetään kyseessä olevista teoista.

- 30 Tällainen päätös vaikuttaa asianomaisen parlamentin jäsenen edustajantoimen harjoittamisen edellytyksiin, koska tällainen päätös mahdollistaa kyseistä parlamentin jäsentä koskevan rikosoikeudenkäynnin aloittamisen tai jatkamisen, minkä lisäksi tällaiseen rikosoikeudenkäyntiin voi liittyä sellaisia vapauden rajoittamiseen liittyviä toimenpiteitä, jotka rajoittavat kyseisen jäsenen edustajantoimen harjoittamista. Käsiteltävänä olevassa asiassa kanteen kohteena olevalla päätöksellä on tehty mahdolliseksi se, että syytetoimista vastaava Yhdistyneen kuningaskunnan viranomainen on voinut vaatia sellaisen Motea koskevan rikosoikeudenkäynnin jatkamista, joka oli keskeytetty High Court of Justicen (England & Wales) 17.10.2006 tekemällä päätöksellä, ja saada siten aikaan sen, että oikeudenkäyntiä jatkettiin.
- 31 Kanteen kohteena olevaa päätöstä on näin ollen pidettävä toimenä, jolla on tai jonka tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten on niiden perusteiden mukaisesti, jotka yhteisöjen tuomioistuin on määritellyt edellä mainitussa asiassa Weber vastaan parlamentti annetussa tuomiossa, voitava tutkia kyseisen päätöksen laillisuus EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti.
- 32 Parlamentti on esittänyt EY 230 artiklan neljänteen kohtaan perustuvan oikeudenkäyntiväitteen, ja sen osalta on todettava, että parlamentti myöntää, että päätös koskee kantajaa erikseen, mutta kiistää sen, että se koskisi kantajaa suoraan.
- 33 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että jotta riitautettu yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. asia C-404/96 P, *Glencore Grain v. komissio*, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2435, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia C-486/01 P, *Front national v. parlamentti*, tuomio 29.6.2004, Kok. 2004, s. I-6289, 34 kohta ja asia C-417/04 P, *Regione Siciliana v. komissio*, tuomio 2.5.2006, Kok. 2006, s. I-3881, 28 kohta).

- 34 Käsiteltävänä olevan asian osalta on todettava, että pöytäkirjan 9 ja 10 artiklalla suojataan parlamentin jäseniä tietyiltä sellaisilta toimenpiteiltä, jotka ovat omiaan rajoittamaan heidän tehtäviensä täyttämistä, joten koskemattomuuden pidättämistä koskeva päätös muuttaa parlamentin jäsenen oikeusasemaa jo edellä mainitun suojan poistamisella, mikä saa aikaan sen, että henkilöstä tulee jälleen henkilö, johon sovelletaan jäsenvaltioiden yleistä lainsäädäntöä, ja häneen voidaan jälleen ilman minkäänlaisten välissä olevien sääntöjen soveltamista kohdistaa kyseisessä yleisessä lainsäädännössä säädettyjä toimenpiteitä, joihin kuuluvat muun muassa vapaudenriisto ja syytetoimet. Tästä seuraa, että kanteen kohteena oleva päätös koskee kantajaa suoraan.
- 35 Sillä, että kansallisilla viranomaisilla on sen jälkeen, kun koskemattomuus on pidätetty, harkintavaltaa siltä osin, jatkavatko ne parlamentin jäsentä vastaan aloitettuja syytetoimia vai luopuvatko ne niistä, ei ole merkitystä sen kannalta, että kyseinen päätös vaikuttaa suoraan kyseisen parlamentin jäsenen oikeusasemaan, koska koskemattomuuden pidättämistä koskevan päätöksen vaikutukset rajoittuvat sellaisen suojan poistamiseen, jota henkilö nautti parlamentin jäsenen ominaisuudessa, eikä kyseinen päätös edellytä minkäänlaista täydentävää täytäntöönpanotoimenpidettä.
- 36 Edellä esitetystä seuraa, että kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 37 Mote vetoaa kumoamiskanteen tueksi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste liittyy oikeudelliseen virheeseen, ja kantaja väittää sen osalta, että parlamentin olisi pitänyt todeta, että pöytäkirjan 8 artiklassa myönnettyä erioikeutta oli loukattu. Toinen kanneperuste sisältää kaksi osaa. Ensimmäinen osa perustuu parlamentin työjärjestyksen rikkomiseen, joka liittyy sellaiseen kantaan, jonka parlamentti on ilmaissut ja joka koskee Motea vastaan käynnistettyjen syytetoimien asianmukaisuutta. Toisella osalla kantaja väittää, ettei parlamentti ole asianmukaisesti ja täysimääräisesti ottanut huomioon niitä seikkoja ja argumentteja, jotka kantaja esitti oikeudellisten asioiden valiokunnassa. Kolmas kanneperuste koskee sitä, etteivät

kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut ole kattavat eivätkä asianmukaiset. Viimeinen kanneperuste liittyy siihen, että kanteen kohteena oleva päätös on kohtuuton ja suhteeton. Kantaja toteaa, että hänen esittämiensä argumenttien olisi pitänyt johtaa siihen, että parlamentti olisi kieltäytynyt pidättämästä hänen koskemattomuuttaan.

Oikeudellinen virhe

Asianosaisten lausumat

³⁸ Kantaja väittää, että kanteen kohteena olevaan päätökseen sisältyy oikeudellinen virhe sillä perusteella, että parlamentin olisi pitänyt todeta sellaisen erioikeuden loukkaaminen, josta kantaja nautti pöytäkirjan 8 artiklan nojalla. Kantajan mukaan 8 artiklassa tunnustettu erioikeus, joka koskee parlamentin jäsenten liikkumisvapautta, on nimittäin erotettava 10 artiklassa säädetyistä vapauden muodosta, joka liittyy parlamentin jäsenten koskemattomuuteen syytetoimien osalta. Kantaja toteaa käsiteltävänä olevan asian osalta, että Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuteen perustuvan takuita vastaan vapauttamisen luonne loukkaa 8 artiklan mukaista erioikeutta, koska syytetyn on jatkuvasti oltava kansallisen tuomioistuimen käytettävissä. Osallistuminen parlamentin istuntoihin ja valiokuntatyöskentelyyn riippuisi tällöin tuomioistuimen harkinnasta, mikä merkitsisi parlamentin jäsenten liikkumisvapauden rajoittamista ja parlamentin itsenäisyyden loukkaamista riippumatta Yhdistyneen kuningaskunnan lainkäyttöviranomaisten ilmaisemasta yhteistyöhalusta. Kantajan mukaan tämä 8 artiklaa koskeva tulkinta sai Chichester Crown Courtin keskeyttämään rikosoikeudenkäynnin odotettaessa parlamentin vastausta koskemattomuuden pidättämisestä koskevaan pyyntöön. Koska parlamentti on mietinnön perusteluissa tulkinnut 8 artiklaa eri tavalla ja koska se ei ole lausunut erioikeuden pidättämisestä, parlamentti on kantajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen.

- 39 Parlamentti katsoo, ettei kyseinen kanneperuste ole perusteltu. Parlamentti toteaa, että se on tyytynyt vastaamaan koskemattomuuden pidättämistä koskevaan pyyntöön. Se täsmentää, että perustelut eivät välttämättä heijastele parlamentin näkemystä toimielimenä, ja selittää sitä tapaa, jolla se tulkitsee pöytäkirjan 8 ja 10 artiklaa, korostaen kyseisten määräysten funktionaalista luonnetta.
- 40 Parlamentin mukaan pöytäkirjan – joka hyväksyttiin aikana, jolloin liikkuminen yhteisössä ei ollut yhtä helppoa kuin nykyään – 8 artiklan olennaisena tavoitteena on estää kaikki hallinnolliset tai poliisi- tai tulliviranomaisista aiheutuvat rajoitukset, jotka kohdistuvat parlamentin jäsenen liikkumiseen. Kyseisellä 8 artiklalla ei sellaisenaan tarjota koskemattomuutta lainkäytön osalta. Pöytäkirjan 10 artiklassa puolestaan säädetään, että parlamentin jäsenillä on koskemattomuus sellaisten tekojen osalta, joita he ovat tehneet oman valtionsa alueella tai muun jäsenvaltion alueella, lukuun ottamatta heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemansa mielipiteet ja äänestykset, jotka kuuluvat 9 artiklan soveltamisalaan. Lisäksi 10 artiklassa myönnetään parlamentin jäsenille koskemattomuus silloin, kun he matkustavat Euroopan parlamentin istuntoihin tai palaavat niistä. Näillä määräyksillä ei parlamentin mukaan olisi merkitystä, jos 8 artiklassa myönnetty erioikeus voisi estää syytetoimet. Parlamentti toteaa lisäksi, ettei yhtäkään 8 artiklassa tunnustettua erioikeutta voida pidättää 10 artiklan perusteella.
- 41 Sellaisen kansalliselle tuomioistuimelle jätetyn mahdollisuuden osalta, että kansallinen tuomioistuin voisi estää Euroopan parlamentin toimintaa, jos se voisi harjoittaa kantajan liikkumiseen kohdistuvaa valvontaa, kantaja muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välisiä suhteita sääntelee EY 10 artiklan nojalla lojaalin yhteistyön periaate. Kansalliset lainkäyttöviranomaiset ovat velvollisia edistämään niin pitkälle kuin mahdollista yhteisön toimielinten moitteetonta toimintaa ja kunnioittamaan niiden oikeuksia, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuin on tehnyt, koska muuten kyseinen jäsenvaltio voi joutua vastaamaan teostaan yhteisöjen tuomioistuimissa.
- 42 Kantaja myöntää, että yhteisöjen erioikeudet ja vapaudet ovat luonteeltaan ensisijaisesti funktionaalisia, ja hän kiistää koskaan rinnastaneensa 8 artiklan määräyksiä ehdottomaan syytesuojaan. Kantaja kuitenkin selittää pitävänsä kiinni kannastaan,

että 8 artiklalla myönnettyä erioikeutta on tulkittava hyvin yleisesti ja että kyseinen artikla voi erityistilanteissa olla esteenä sellaisille syytetoimille, joiden luonne edellyttää vapautta rajoittavia toimenpiteitä. Kantaja toteaa, että tällä erioikeudella estetään puuttuminen parlamentin jäsenen tehtäviin täysin toisella tavalla kuin 10 artiklan määräyksillä.

43 Parlamentti katsoo, että Moten esittämä tulkinta 8 artiklasta on aiheellista torjua, koska kielto rajoittaa parlamentin jäsenen liikkumista ei voi tarjota sellaista suojaa, joka menisi pitemmälle kuin 10 artiklalla myönnetty koskemattomuus. Muussa tapauksessa parlamentin jäsenelle myönnetty koskemattomuus olisi ehdoton, koska toisin kuin koskemattomuutta, erioikeutta ei voida pidättää.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Kantaja arvostelee parlamenttia siitä, ettei tämä todennut, että kantaja nautti pöytäkirjan 8 artiklan mukaisen erioikeuden antamaa suojaa ja että kyseistä erioikeutta oli loukattu kantajan osalta käynnistetyillä syytetoimilla, vaikka on nimenomaan parlamentin eikä kansallisen tuomioistuimen asia lausua tästä seikasta tutkien samalla oikeudenkäynnin aiheuttamat vaarat siitä, että parlamentin jäsentä estetään hoitamasta parlamentaaraisia tehtäviään.

45 Pöytäkirjan 10 artiklan viimeisestä kohdasta, jossa todetaan, että koskemattomuus ei estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta, ilmenee, että parlamentilla on toimivalta ratkaista pyyntö, joka koskee Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämistä. Parlamentin työjärjestyksen 6 ja 7 artiklalla täydennetään kyseistä määräystä täsmentämällä ne säännöt, joita koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä on noudatettava.

- 46 Pöytäkirjassa tai parlamentin sisäisessä työjärjestyksessä ei sitä vastoin ole määräystä siitä, että parlamentti olisi toimivaltainen viranomaisen toteamaan pöytäkirjan 8 artiklassa säädetyn erioikeuden olemassaolon.
- 47 Lisäksi on täsmennettävä, ettei pöytäkirjan 8 ja 10 artiklalla ole samaa soveltamisalaa.
- 48 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että pöytäkirjan 8 artiklan ensimmäinen kohta merkitsee jäsenvaltioihin kohdistuvaa kieltoa luoda muun muassa verotukseen liittyvien käytäntöjensä kautta hallinnollisia rajoituksia, jotka kohdistuvat parlamentin jäsenten liikkumisvapauteen (asia 208/80, Bruce of Donington, tuomio 15.9.1981, Kok. 1981, s. 2205, 14 kohta). Kuten kyseisessä määräyksessä täsmennetään, erioikeuden tarkoituksena on taata se, että parlamentin jäsenet voivat käyttää oikeuttaan matkustaa Euroopan parlamentin kokouspaikkaan ja palata sieltä.
- 49 On kuitenkin korostettava, että vaikka kyseisiä rajoituksia ei luetella tyhjentävästi pöytäkirjan 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jossa viitataan hallinnollisiin ”tai muihin” esteisiin, kyseisiin esteisiin eivät sisälly sellaiset rajoitukset, jotka aiheutuvat syytetoimista, koska niihin sovelletaan 10 artiklaa, jossa määritellään koskemattomuutta koskeva oikeudellinen järjestelmä lukuun ottamatta 9 artiklassa säädettyä erityistä alaa, joka liittyy parlamentin jäsenten äänestyksiin tai tehtäviä hoitaessaan ilmaisemiin mielipiteisiin. Lainkäyttöllinen koskemattomuus mainitaan nimittäin nimenomaisesti pöytäkirjan 10 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa sellaisen toiminnan muotona, johon nähden parlamentin jäsen on koskematon muun jäsenvaltion kuin oman valtionsa alueella parlamentin istuntojen ajan. Vastaavasti pöytäkirjan 10 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaan parlamentin jäsenellä on samana aikana oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus; eräissä maissa kansanedustajilla on koskemattomuus heihin mahdollisesti kohdistuviin syytetoimiin nähden. Pöytäkirjan 10 artiklan toisessa kohdassa säädetään lopuksi, että koskemattomuus koskee jäseniä myös silloin, kun he matkustavat parlamentin istuntoihin tai palaavat niistä. Se, että kyseinen määräys, jolla – kuten pöytäkirjan 8 artiklan ensimmäisellä kohdalla – suojataan parlamentin jäseniä heidän liikkumisvapauteensa kohdistuvilta loukkauksilta, on

olemassa, vahvistaa sen, että viimeksi mainitussa määräyksessä mainitut rajoitukset eivät kata kaikkia mahdollisia parlamentin jäsenten liikkumisvapauteen kohdistuvia loukkauksia ja että, kuten edellä tarkastellut 10 artiklan määräykset osoittavat, syytetoimien on katsottava kuuluvan viimeksi mainitulla artiklalla luodun oikeudellisen järjestelmän alaan.

50 Pöytäkirjan 10 artiklalla pyritään varmistamaan parlamentin jäsenten riippumattomuus siten, ettei heitä kohtaan voida harjoittaa painostusta uhkaamalla heitä pidätyksellä tai syytteillä parlamentin istuntojen aikana (asia T-17/00 R, Rothley ym. v. parlamentti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 2.5.2000, Kok. 2000, s. II-2085, 90 kohta).

51 Pöytäkirjan 8 artiklan tehtävänä on suojata parlamentin jäseniä heidän liikkumisvapauteensa kohdistuvia, muita kuin lainkäytöllisiä rajoituksia vastaan.

52 Koska ei ole väitetty, että ne vaarat, jotka liittyivät siihen, että Motea olisi estetty harjoittamasta edustajantointaan, olisivat perustuneet muunlaisiin rajoituksiin kuin sellaisiin rajoituksiin, jotka aiheutuivat hänen lähtövaltionsa lainkäyttöviranomaisten käynnistämistä syytetoimista, on todettava, ettei parlamentti tehnyt minkäänlaista oikeudellista virhettä, kun se päätti pidättää Moten koskemattomuuden lausumatta siitä erioikeudesta, joka hänelle oli myönnetty parlamentin jäsenen ominaisuudessa, ja katsomatta, että 8 artiklaa oli rikottu käsiteltävänä olevassa asiassa.

53 Edellä esitetystä seuraa, että kanneperuste on hylättävä.

Se, että oikeudellisten asioiden valiokunnan väitetään parlamentin työjärjestyksen vastaisesti ilmaiseen kannan syytetoimien asianmukaisuudesta, ja se, ettei tosiseikkoja ja argumentteja ole otettu huomioon asianmukaisesti ja täysimääräisesti

Asianosaisten lausumat

54 Kyseinen kanneperuste, johon kantaja vetoaa, jakautuu kahteen osaan.

– Ensimmäinen osa, joka koskee parlamentin työjärjestyksen rikkomista ja syytetoimien asianmukaisuutta koskevan mielipiteen ilmaisemista

55 Kantaja väittää, että parlamentin työjärjestyksen 7 artiklan 7 kohdan mukaan oikeudellisten asioiden valiokunta ei mietinnössään voinut ilmaista kantaansa siihen, olivatko kantajaan kohdistetut syytetoimet asianmukaisia. Kyseisen määräyksen rikkominen vaikuttaa kantajan mukaan kanteen kohteena olevan päätöksen laillisuuteen. Kantaja toteaa lisäksi, ettei parlamentin samassa mietinnössä ilmaisemassa kannassa viitata millään tavalla niihin huomautuksiin, joita hän on tehnyt tältä osin.

56 Parlamentti esittää vastaväitteenä, että kanneperuste on selvästi perusteeton. Se korostaa, että mietinnön perustelut on kirjoittanut mietinnön laatija yksin ja ettei mietinnön laatijan ilmaisemaan kantaan voida vedota parlamentin hyväksymän päätöslauselman riitauttamiseksi. Mietinnön laatijan käyttämät luonnehdinnat eivät parlamentin mukaan missään tapauksessa koske sitä, ovatko syytetoimet oikeutettuja, vaan sitä, onko ne perusteltu riittävästi.

– Toinen osa, joka koskee sitä, ettei tosiseikkoja ja argumentteja ole otettu huomioon asianmukaisesti ja täysimääräisesti

57 Kantaja väittää, ettei oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnössä ole mitään sellaista, mikä osoittaisi, että kyseinen valiokunta ja näin ollen parlamentti olisi tutkinut tosiasiallisesti ja riittävästi kantajan esittämiä aineellisia argumentteja. Tämä puute estää kantajaa toteuttamasta oikeuttaan saada tietoonsa ne lopputulokset, joihin oikeudellisten asioiden valiokunta on päätenyt, ja merkitsee näin ollen sitä, että päätös on mitätön.

58 Parlamentti pitää kyseistä kanneperustetta perusteettomana. Parlamentti muistuttaa, että sen työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaan Motella oli mahdollisuus esittää kantansa oikeudellisten asioiden valiokunnassa lähettämällä sinne 24.5.2005 edustajakseen parlamentin muun jäsenen. Parlamentti väittää, että kanteen kohteena olevan päätöksen johdannossa viitataan nimenomaisesti kyseiseen kuulemiseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Kanneperusteen ensimmäinen osa

59 Aluksi on todettava, että kun parlamentti seurasi oikeudellisten asioiden valiokunnan sille tekemää ehdotusta Moten koskemattomuuden pidättämisestä ja kun se kanteen kohteena olevassa päätöksessä viittasi oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintöön

esittämättä varauksia kyseiseen asiakirjaan sisältyvien perustelujen osalta, parlamentti hyväksyi mietinnön perustelut kuin ominaan. Tästä seuraa, että käsiteltävänä olevan kanneperusteen ensimmäisessä osassa muotoillun kritiikin on katsottava kohdistuvan kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluihin.

- 60 Parlamentin työjärjestyksen 7 artiklan 7 kohdassa säädetään, että ”[oikeudellisten asioiden] valiokunta – ei missään tapauksessa ilmaise kantaansa [parlamentin] jäsenen syyllisyyteen tai syyttömyyteen eikä siihen, oikeuttavatko jäsenen syyksi väitetyt lausumat tai toimet syytteeseen asettamisen, vaikka [oikeudellisten asioiden] valiokunta pyyntöä käsitellessään saisi yksityiskohtaista tietoa tapaukseen liittyvistä tosiasioista”.
- 61 On tutkittava, onko oikeudellisten asioiden valiokunta mietinnössään suhtautunut myönteisesti kyseisiin syytetoimiin ja ilmaissut Moten syyllisyyteen liittyvän kannan. Mietinnön laatija toteaa mietinnön II.2 kohdassa ensinnäkin syytevaatimusten ”seikkaperäisen” luonteen. Tätä arviointia, jolla ilmaistaan mietinnön laatijan mielipide siitä, että Moten osalta aloitetut syytetoimet ovat riittävän perusteltuja, ei voida rinnastaa kantaan, joka olisi ilmaistu Moten syyllisyydestä tai siitä, ovatko kyseiset syytetoimet oikeutettuja. Sama koskee seuraavaksi mietinnön II.3 kohtaan sisältyvää, laatijan esittämää puhtaan objektiivista toteamusta, joka koskee sitä, kuinka vakavana kyseistä rikkomusta pidetään Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja useimmissa jäsenvaltioissa. Toteamalla samassa kohdassa lopuksi, että ”syytetoimet ovat jo hyvinkin käynnissä”, mietinnön laatija on pelkästään ilmaissut, että syytetoimet olivat edistyneet ja että niiden tulisi pian johtaa istunnon järjestämiseen, ottamatta mitenkään kantaa oikeudenkäynnin lopputulokseen.
- 62 Edellä esitetystä seuraa, ettei parlamentin työjärjestyksen 7 artiklaa ole rikottu ja että kyseisen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

– Kanneperusteen toinen osa

- 63 Ne aineelliset argumentit, jotka parlamentti on kantajan mukaan jättänyt tosiasiallisesti tai riittävästi tutkimatta, koskevat sitä, että kantajaa koskevien syytetoimien käynnistämässä on viivytelty, mikä kantajan mukaan on EY 10 artiklan vastaisesti haitannut parlamentin moitteetonta toimintaa; tapaa, jolla Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat käsitelleet pyyntöä kantajan koskemattomuuden pidättämisestä; koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön epäselvyyttä niiden tekojen vakavuuden suhteen, joista kantajaa syytetään, ja syytetoimien asianmukaisuuden suhteen; parlamentin mahdollisuutta pidättää erioikeus.
- 64 Niiltä osin kuin on ensinnäkin kyse siitä, ettei ole otettu huomioon perustetta, joka koski viivyttelyä kansallisten lainkäyttöviranomaisten Moten osalta toteuttamissa syytetoimissa, kyseinen viivyttely on Moten mukaan estänyt häntä harjoittamasta edustajantointaan ja näin ollen koko parlamentin toimintaa, mikä on merkinnyt sitä, että Yhdistynyt kuningaskunta on loukannut EY 10 artiklassa määrättyä lojaalin yhteistyön periaatetta.
- 65 On todettava, että parlamentti on todetessaan, ettei mikään antanut aihetta epäillä Attorney Generalin toteamuksia siitä, että ”Moten mielipiteet tai poliittiset tehtävät eivät millään tavalla vaikuttaneet syytetoimiin ja – – tutkimukset oli tehty mahdollisimman ripeästi”, ja että Chichester Crown Court olisi voinut esittää koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön siinä tapauksessa, että ”se olisi epäillyt syyttäjän tai kenen tahansa muun toimijan aikeita (mikä ilmeisestikään ei ole ollut asia)”, implisiittisesti mutta varmasti hylännyt viivyttelyä koskevan perusteen. Parlamentti katsoi, ettei syytetoimien taustalla ollut minkäänlaista tahtoa estää Motea harjoittamasta edustajantointaan, ja parlamentti on tältä osin tukeutunut paitsi Attorney Generalin antamiin tietoihin myös Chichester Crown Courtin esittämään arvioon.
- 66 On todettava lisäksi, ettei niistä argumenteista, joita kantaja esitti oikeudellisten asioiden valiokunnassa, ilmene, että tutkimusten kesto ja näin ollen se viivästys, joka liittyi kantajan esiintymiseen rikosoikeudenkäynnissä, olisivat ilmentäneet tahtoa haitata kantajan toimintaa Euroopan parlamentin jäsenenä. Moten esittämät

huomautukset vastaavat nimittäin Attorney Generalin toteamuksia siitä, että tutkimusten kesto perustui Moten harjoittamaan tietojen salaamiseen, muun muassa Man-saarella olevan pankkitilin osalta, ja hänen riittämättömään yhteistyöhönsä. Mote on kiistänyt kieltäytyneensä yhteistyöstä tutkijoiden kanssa ja ilmoittanut, että hän halusi pysyä vaiti, mihin hänellä puolustautumisoikeuksien perusteella on oikeus. Mote katsoi lisäksi, että tutkijat olivat viivytelleet perusteettomasti, ennen kuin he olivat kuulustelleet Man-saaren Barclays-pankin edustajia. Yksikään näistä seikoista ei ole sellainen, että se mitenkään ilmentäisi tahtoa haitata Moten edustajantoimen harjoittamista.

- 67 Niiltä osin kuin on toiseksi kyse Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten asenteesta koskemattomuuden pidättämistä koskevan hakemuksen käsittelyssä, on huomautettava, että parlamentti on todennut, ettei ollut minkäänlaista epäilyä siitä, että pyyntö oli esitetty muotomääräyksiä noudattaen. Näin tehdessään parlamentti on ottanut huomioon kantajan argumentit, jotka liittyivät siihen tapaan, jolla koskemattomuuden pidättämistä koskevaa pyyntöä oli käsitelty, ja päätellyt sen perusteella, ettei yksikään kyseisistä argumenteista ollut sellainen, että se olisi estänyt kyseisen pyynnön tutkimisen.
- 68 Kolmanneksi on todettava, ettei parlamentti ole ottanut kantaa argumentteihin, jotka liittyivät koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön epäselvyyteen, myös syytetoimien asianmukaisuuden osalta, ja niiden rikosten vakavuuteen, joista kantajaa syytettiin. Parlamentti on näin ollen pidättynyt esittämästä minkäänlaista – kyseisen perusteen tutkimisen edellyttämää – arviointia siitä, olivatko syytetoimet asianmukaisia, ja näin tehdessään se on toiminut työjärjestyksen 7 artiklan 7 kohdan määräyksen mukaisesti.
- 69 Niiltä osin kuin on lopuksi kyse väitteestä, joka koskee parlamentin mahdollisuutta pidättää pöytäkirjan 8 artiklalla luotu erioikeus, parlamentti ei ole tehnyt – kuten edellä 44–52 kohdassa on todettu – minkäänlaista oikeudellista virhettä ratkaistessaan Moten koskemattomuutta koskevan kysymyksen ottamatta kantaa sellaiseen erioikeuteen, joka hänelle on myönnetty parlamentin jäsenen ominaisuudessa, ja päättämättä, että pöytäkirjan 8 artiklaa oli rikottu käsiteltävänä olevassa asiassa. Koska parlamentilla ei ole toimivaltaa pidättää 8 artiklassa säädettyä erioikeutta, sitä ei voida arvostella siitä, ettei se ole ottanut huomioon tältä osin esitettyjä argumentteja.

- 70 Edellä esitetystä seuraa, ettei ole osoitettu, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä olisi jätetty ottamatta tosiasiallisesti ja riittävästi huomioon sellaisia tosiseikkoja ja argumentteja, joihin kantaja on vedonnut.
- 71 Tästä seuraa, että kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

Kattavien ja asianmukaisten perustelujen puuttuminen

Asianosaisten lausumat

- 72 Kantaja toteaa, että parlamentti on velvollinen perustelemaan koskemattomuuden pidättämistä koskevan päätöksen. Perustelujen puuttuminen merkitsee kantajan mukaan sellaisten demokratiaan liittyvien vaatimusten täyttämättä jättämistä, joita Euroopan parlamentin on noudatettava paitsi EU 6 artiklan nojalla, myös parlamentin työjärjestykseen sisältyvän, parlamentin toiminnan avoimuutta koskevan periaatteen nojalla.
- 73 Kantaja katsoo käsiteltävänä olevan asian osalta, että oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö sisältää kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut mutta että perustelut eivät ole kattavat ja asianmukaiset, koska kaikkia sellaisia argumentteja, jotka on esitetty kantajan koskemattomuuden säilyttämisen puolesta, ei ole tarkasteltu. Kantajan mukaan koskemattomuutta koskevan parlamentin aikaisemman ratkaisukäytännön olisi pitänyt johtaa asianmukaisiin perusteluihin, kun taas nyt esitetyt perustelut eivät mahdollista sitä, että päätöksen lukijat ymmärtävät sen tekemiseen johtaneet syyt ja että asianosaiset voivat arvioida sen pätevyyttä ja mahdollisesti riitauttaa sen.

74 Parlamentti vaatii kanneperusteen hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

75 On muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava riidan kohde ja yhteenvedo seikoista, joihin kanne perustuu. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmän tekstistä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi. Vaikka kannekirjelmän tekstiosaa voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla kannekirjelmän liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä, ei voida korjata sitä, että itse kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on edellä mainittujen määräysten mukaan mainittava (asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2187, 17 kohta; asia T-56/92, Koelman v. komissio, määräys 29.11.1993, Kok. 1993, s. II-1267, 21 kohta; asia T-154/98, Asia Motor France ym. v. komissio, määräys 21.5.1999, Kok. 1999, s. II-1703, 49 kohta ja asia T-201/04, Microsoft v. komissio, tuomio 17.9.2007, Kok. 2007, s. II-3601, 94 kohta). Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole etsiä ja tunnistaa liitteistä oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteillä on puhtaasti todistuksellinen ja täydentävä tehtävä (asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok. 1997, s. II-2081, 34 kohta ja em. asia Microsoft v. komissio, tuomion 94 kohta).

76 Kantaja vetoaa käsiteltävänä olevassa asiassa siihen, etteivät kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut ovat kattavat ja asianmukaiset, esittämättä sellaisia kohtia, joiden osalta se katsoo perustelujen olevan puutteelliset. Kannekirjelmässä tyydytään muistuttamaan nykyaikaisen demokraattisen elimen tarpeesta perustella päätöksensä kattavasti ja asianmukaisesti ja tarkastella kaikkia esille nostettuja seikkoja sekä tällaisten perustelujen merkityksestä. Mote ei täsmennä niitä oikeudellisia seikkoja ja

tosiseikkoja, jotka hänen mukaansa edellyttivät parlamentilta seikkaperäisempää tarkastelua. Ainoa täsmällinen väite koskee kantojen ilmaisemista parlamentin työjärjestyksen 7 artiklan 7 kohdan vastaisesti, ja kyseinen väite liittyi toisen kanneperusteen ensimmäiseen osaan, joka hylättiin tällä tuomiolla.

77 Tästä seuraa, että tämä kanneperuste on jätettävä tutkimatta.

Päätöksen kohtuuton ja suhteeton luonne

Asianosaisten lausumat

78 Kantaja väittää, että niiden argumenttien, jotka se esitti koskemattomuuden pidättämisestä vastaan, olisi pitänyt saada parlamentti tekemään kohtuullinen ja oikeasuhteinen päätös ja siten kieltäytymään pidättämästä koskemattomuutta. Kantaja viittaa argumentteihin, jotka sisältyvät kannekirjelmän liitteenä olevaan kirjelmään, ja toteaa, ettei niitä ole esitetty koko laajuudessaan.

79 Kantaja väittää, että koska ei ole olemassa syytä, jolla olisi voitu perustella viivästystä koskevan väitteen hylkääminen, yksikään päätöksentekoelein ei voinut kohtuudella pidättää koskemattomuutta ja että parlamentin olisi pitänyt kieltäytyä erioikeuden tai koskemattomuuden pidättämisestä.

80 Kantaja nostaa esille kysymyksen siitä, onko parlamentilla valta pidättää erioikeus pikemmin kuin koskemattomuus, koska parlamentin työjärjestyksessä ei mainita erioikeuden pidättämistä.

- 81 Kantaja korostaa, että jos parlamentti olisi tutkinut argumentit täysimääräisesti ja asiaankuuluvasti, parlamentti ei olisi pidättänyt kantajan koskemattomuutta, ja tältä osin kantaja viittaa oikeudellisten asioiden valiokunnan asiassa Sichrowsky laatimaan mietintöön tukeakseen sitä, että parlamentti noudattaa koskemattomuuden pidättämisen vastaista oletamaa *fumus persecutionis* tapauksessa (oletus siitä, että rikossyytteet on nostettu parlamentin jäsenen vahingoittamiseksi poliittisesti).
- 82 Kantaja vetoaa edelleen siihen, että häntä koskevat syytetoimet on käynnistetty myöhässä, mikä haittaa parlamentin toimintaa ja loukkaa yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välisen lojaalin yhteistyön periaatetta. Kantaja toteaa, että hän olisi halunnut tutustua parlamentin arvioon tältä osin.
- 83 Vastauskirjelmässään kantaja väittää lopuksi, ettei oikeudellisten asioiden valiokunta tutkinut kantajan kirjelmässään esittämiä pyyntöjä lisätietojen saamiseksi.
- 84 Parlamentti katsoo, että kyseinen kanneperuste on perusteeton.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 85 Kyseisen kanneperusteen osalta, joka on esitetty vastauskirjelmässä ja joka koskee sitä, ettei kantajan laatimassa kirjelmässä muotoiltuja lisätietojen saamista koskevia pyyntöjä ole tutkittu, on muistettava, että työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 48 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenvedo kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava

tutkittavaksi (asia T-37/89, Hanning v. parlamentti, tuomio 20.9.1990, Kok. 1990, s. II-463, 38 kohta). Vastaavaa ratkaisua on sovellettava kanneperusteen tueksi esitettyyn väitteeseen (asia T-231/99, Joynson v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. II-2085, 156 kohta).

86 Kantaja esittää käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen kerran vastauskirjelmässään väitteen, joka koskee sitä, ettei oikeudellisten asioiden valiokunta tutkinut kantajan pyyntöjä tai kysymyksiä, joilla pyrittiin saamaan lisätietoja. Tätä väitettä, joka liittyy erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnan suorittamaan, koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön tutkimiseen eikä sellaisten seikkojen tutkimiseen, jotka parlamentin olisi pitänyt ottaa huomioon, kun se teki kanteen kohteena olevan päätöksen, ei voida pitää kannekirjelmässä esitettyjen väitteiden laajenuksena.

87 Kyseinen väite on näin ollen jätettävä tutkimatta.

88 Kantaja on myös väittänyt, että hänen kirjelmässään esitettyjen argumenttien olisi pitänyt johtaa siihen, että parlamentti olisi tehnyt kohtuullisen ja oikeasuhteisen päätöksen kieltäytymällä pidättämästä koskemattomuutta, ja tältä osin on todettava, ettei kyseisiä argumentteja ole esitetty kannekirjelmässä ja että kantaja kehottaa niiden osalta tutustumaan liitteenä olevaan kirjelmään. Sellaisen vakiintuneen oikeuskäytännön nojalla, johon tämän tuomion 75 kohdassa viitataan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole etsiä ja tunnistaa liitteistä oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan.

89 Kyseinen väite on näin ollen jätettävä tutkimatta, lukuun ottamatta sitä osaa, joka koskee kansallisten lainkäyttöviranomaisten viivyttelyä. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo edellä 64–66 kohdassa ottanut kantaa kyseiseen argumenttiin, se on hylättävä perusteettomana.

90 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kyseinen kanneperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana ja että kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 91 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja parlamentti on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Ashley Neil Mote veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.**

Forwood

Šváby

Truchot

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 2008.

E. Coulon

N. J. Forwood

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja